

Montse Murtra — Potenciar moltes més coses, per exemple, el museu que anés a tope i estés carregat d'exposicions i de coses. L'encarregat de cultura hauria de ser el que anés al davant.

Agustí Crominas — Potenciar molt la cultura de base, és a dir, tot el que sigui cultura que surti espontània dels ciutadans.

Josep Bou — La gent ocupada de la cultura a l'Ajuntament, deu ser gent que deu creure que fer cultura pel poble, és fer el que estan fent ara, i segurament n'estàn molt convençuts d'això, i ara està així i funciona així, i potser es podria arribar a dir que ells fan el que poden però és insuficient.

LA VEU — Quin tipus d'estructures proposaries al departament de cultura de l'Ajuntament?

Josep Bou — Jo veig que quan l'Ajuntament ha organitzat un acte de tipus cultural, algunes vegades ha partit d'unes necessitats populars, però d'altres vegades no, s'ha fet una cosa perquè tocava fer-ho. Quan arriba l'Ascensió o la Festa Major s'han d'organitzar uns espectacles infantils a la Porxada fent venir un senyor que treu foc per la boca o es clava unes agulles a les galtes..., per a mí, això, d'espectacle infantil no en té res; es fa, no perquè els nens necessitin aquest espectacle, sino que es fa perquè s'ha de fer i perquè si no que fem? Un altre exemple d'això, és que fa temps que ha sortit al diari, de que hi havia predestinats pels arquitectes de Granollers, una sèrie d'edificis singulars, com són el museu, el teatre, una casa de cultura, i una casa pel jovent; bé, jo em pregunto: la casa de la joverntut. S'ha pensat tenint en compte les necessitats que hi ha a Granollers? S'ha anat a preguntar i a demanar l'opinió a tots els joves de Granollers? volen una casa de cultura? cal? etc. etc. S'ha pensat en una casa de cultura: fem-la i omplim-le, vull dir que no es parteix de la necessitat popular, sino que es parteix de de que s'ha de fer i la fan, i després ja s'omplirà. I això pot ser el mateix. Ara bé, jo crec que l'Ajuntament hauria de veure que és un grup que comença i que té moltes coses interessants a realitzar.

Montse Murtra — Fins que els ajuntaments no siguin democràtics no hi ha res a fer.

UN DEPARTAMENT DE CULTURA MENYS HERMETIC

LA VEU — Avui per avui, que encara no són democràtics, quines actituds creieu que haurien d'adoptar els ajuntaments en aquesta etapa de transició?

Josep Bou — Només el diré una cosa, agafant-nos amb el grup LA PAPERINA, crec que un departament de Cultura de l'Ajuntament hauria de tenir pensada una Paperina, o sigui que la nostra tasca, tan de bó es pogués organitzar des d'un departament de Cultura d'Ajuntament, on la gent hi pogués entrar i sortir sempre que volgués, que no fos allò tan hermètic; per tant, si tothom que vulgui fer coses pogués anar al Departament de Cultura de l'Ajuntament i pogués proposar-lo i tenir facilitats per fer-ho, voldria dir que la cosa pita.

LA VEU — Es dir, encara que l'Ajuntament no faci res, és suficient que potencii les diferents iniciatives dels diferents sectors?

Josep Bou — Fixa't que aquí a Granollers ja no es fa ni la festa de Sant Antoni dels burros ni els capgrossos ni els gegants, i em sembla que de Carrero Blanco surten uns xicots per fer passos marçials i unes majorettes. ¿Això és cultura? Llavors, la cosa de balls populars, de cançons populars, de festes populars de barri com els Sants Metges, etc., les fonts típiques on la gent anava a berenar, La Font del Cargol, La Font d'en Carrencà, La Font del Radio, tot això se n'ha anat a fer punyetes. Existeix la idea que ve conjuntament amb EL SAC de Barcelona, i sobretot amb Jaume Arnella, en Rafael Sala, i Xesco Boix, de que s'intentaria, dintre LA PAPERINA, de promocionar un grup de gent que anés pels pobles de la comarca, recollint tot el que sigui de cançó, de poemes, de dres de la gent, de llegendes, de contes, etc. tot un material de cara a recopilar-lo i recuperar-lo perquè s'està perdent; la gent vella que sabia cançons, que

sabia contes, que sabia moltíssimes coses, s'està morint, i això és una de les tasques que LA PAPERINA es proposa fer.

PERILL DE CAURE EN LA COMERCIALIZACIÓ

LA VEU — Quin és el fonament de les vostres activitats?

Agustí Coromines — Bàsicament respón a una necessitat de l'Home, que és el sentit creatiu i el sentit creatiu lliure; anem a promocionar una cosa que la societat industrial moderna deixa ofegada: és el treball dels artesans; per una banda, ens interessa això, i per l'altre treballar perquè les persones cada vegada coneguin més el seu propi cos i per això fem els cursos d'expressió corporal, de dansa i de ioga. Aquesta és, de fet, la línia humanística que seguim, a part de que tenim molt clar de que hi ha perill de caure en la comercialització; un dels perills d'aquests grups, és que s'integren dins la societat de consum, i nosaltres volem evitar això, perquè és un taller d'expressió, creació i artesanía, no pas de comerç, i el que pretenem és sobretot de recollir les necessitats de la gent, i treballar o organitzar coses a partir d'aquestes necessitats.

Rosa Murtra — Hi ha, però, cursos que responen a un moment molt determinat, com va ser el de turrons de Nadal, on s'ensenyaven les diferents tècniques de fer turrons i ho ensenyava un pastisser de Castellterçol. Tot això que el comerç d'ara se n'ha apropiat molt, són de fet coses populars que van nèixer en un moment, que perquè era festa la gent feia turrons, o feia crema per Sant Josep. **LA VEU** — Com enteneu l'educació?

Josep Bou — Crec que el nano ha de tenir una educació arrelada en el lloc on viu, no es pot donar una educació deslligada del món diari, de la vida quotidiana, i això si, LA PAPERINA pot oferir tota una sèrie de cursos en què el mestre rebí uns coneixements de tipus manual o de conèixer la vegetació, posem per cas, dels voltants de Granollers, tipus de plantes, tipus d'animals, insectes, etc. ... Doncs, si LA PAPERINA pot fer un curs sobre la vegetació del Vallès, i el mestre pot venir i rebre aquest coneixement, i treballar en això, i aplicar aquests coneixements a l'escola. Si el mestre vol donar a conèixer al nen el seu barri, el lloc on viu, LA PAPERINA es pot plantejar de fer un estudi urbanístic del barri...

Montse Murtra — Jo veig que a l'educació hi ha una clara contradicció, per una banda creiem que educar és ajudar a què l'home es manifesti i treballi, i llavors hi ha uns programes i un sistema educatiu que està servint a una societat que nega aquests valors que diem que són educatius; és dir, siensem que educar és ajudar a que la persona crei i se senti lliure i sigui conscient de la seva llibertat, de que maduri i sigui capaç de fer coses, de treballar i de que valori el seu treball, ens trobem tot un muntatge educatiu que va des dels ministeris fins als programes concrets.

Text: Domènec Fornés
Fotos: Joan March

Alfons Martinell i Agustí Coromines

